

Nourish the Roots, and the Branches Will Grow

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Nuôi Dưỡng Gốc Rễ thì Nhánh Cây Sẽ Mọc

Bài của Anh Cả Dieter F. Uchtdorf
Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

October 2024 general conference

The branches of your testimony will draw strength from your deepening faith in Heavenly Father and His Beloved Son.

Các nhánh chứng ngôn của anh chị em sẽ lấy sức mạnh từ đức tin ngày càng gia tăng của anh chị em nơi Cha Thiên Thượng và Con Trai Yêu Dấu của Ngài.

An Old Chapel in Zwickau

The year 2024 is something of a milestone year for me. It marks 75 years since I was baptized and confirmed a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints in Zwickau, Germany.

My membership in the Church of Jesus Christ is precious to me. To be counted among God's covenant people, with you, my brothers and sisters, is one of the greatest honors of my life.

When I think about my personal journey of discipleship, my mind often goes back to an old villa in Zwickau, where I have cherished memories of attending sacrament meetings of the Church of Jesus Christ as a child. It is there where the seedling of my testimony received its earliest nourishing.

This chapel had an old air-driven organ. Every Sunday a young man was assigned to push up and down the sturdy lever operating the bellows to make the organ work. I sometimes had the great privilege of assisting in this important task.

While the congregation sang our beloved hymns, I pumped with all my strength so the organ would not run out of wind. From the bellows operator seat, I had a great view of some stunning stained-glass windows, one depicting the Savior Jesus Christ and another portraying

Một Ngôi Giáo Đường Cũ ở Zwickau

Năm 2024 là một năm quan trọng đối với tôi. Năm này đánh dấu 75 năm kể từ khi tôi chịu phép báp têm và được xác nhận là tín hữu của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô ở Zwickau, Đức.

Tư cách tín hữu của tôi trong Giáo Hội của Chúa Giê Su Ky Tô rất quý giá đối với tôi. Được làm dân giao ước của Thượng Đế, cùng với các anh chị em của tôi, là một trong những vinh dự lớn nhất trong cuộc đời tôi.

Khi nghĩ về hành trình làm môn đồ của cá nhân mình, tâm trí tôi thường quay trở lại một biệt thự cũ ở Zwickau, nơi tôi đã trân trọng những kỷ niệm thuở bé khi tham dự các buổi lễ Tiệc Thánh của Giáo Hội của Chúa Giê Su Ky Tô. Đó là nơi mà hạt giống chứng ngôn của tôi đã được nuôi dưỡng sớm nhất.

Ngôi giáo đường này có một cây đàn ống cũ điều khiển bằng hơi. Mỗi Chủ Nhật, một thiếu niên được chỉ định nâng lên và đẩy xuống cái đòn bẩy rất cứng để điều khiển các ống hơi cho cây đàn ống. Đôi khi tôi có được đặc ân trong việc phụ giúp công việc quan trọng này.

Trong khi giáo đoàn hát các bài thánh ca ưa thích của chúng tôi thì tôi lấy hết sức để bơm cho cây đàn ống không mất hết hơi gió. Từ ghế điều khiển ống thổi, tôi nhìn được rất rõ một số ô cửa sổ kính màu tuyệt đẹp, một ô cửa sổ vẽ Đấng Cứu Rỗi Chúa Giê Su Ky Tô và một ô cửa sổ khác

Joseph Smith in the Sacred Grove.

I can still remember the sacred feelings I had as I looked at those sunlit windows while listening to the testimonies of the Saints and singing the hymns of Zion.

In that holy place, the Spirit of God bore witness to my mind and heart that it was true: Jesus Christ is the Savior of the world. This is His Church. The Prophet Joseph Smith saw God the Father and Jesus Christ and heard Their voices.

Earlier this year, while on assignment in Europe, I had the opportunity to return to Zwickau. Sadly, that beloved old chapel isn't there anymore. It was torn down many years ago to make room for a large apartment building.

What Is Eternal, and What Is Not?

I admit that it's sad to know that this beloved building from my childhood is now just a memory. It was a sacred building to me. But it was just a building.

By contrast, the spiritual witness I gained from the Holy Ghost those many years ago has not passed away. In fact, it has grown stronger. The things I learned in my youth about the fundamental principles of the gospel of Jesus Christ have been my firm foundation throughout my life. The covenant connection I forged with my Heavenly Father and His Beloved Son has stayed with me—long after the Zwickau chapel was dismantled and the stained-glass windows were lost.

“Heaven and earth shall pass away,” Jesus said, “but my words shall not pass away.”

“The mountains shall depart, and the hills be removed; but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord.”

One of the most important things we can learn in this life is the difference between what is eternal and what is not. Once we understand that, everything changes—our relationships, the choices we make, the way we treat people.

Knowing what is eternal and what is not is

về Joseph Smith trong Khu Rừng Thiêng Liêng.

Tôi còn có thể nhớ cảm giác thiêng liêng của mình khi nhìn vào những ô cửa sổ đó tràn ngập ánh nắng mặt trời trong khi lắng nghe các Thánh Hữu chia sẻ chứng ngôn và hát các bài thánh ca của Si Ô-n.

Ở nơi thiêng liêng đó, Thánh Linh của Thượng Đế đã làm chứng với tâm trí tôi rằng phúc âm là chân chính: Chúa Giê Su Ky Tô là Đấng Cứu Rỗi của thế gian. Đây là Giáo Hội của Ngài. Tiên Tri Joseph Smith đã nhìn thấy Thượng Đế Đức Chúa Cha và Chúa Giê Su Ky Tô cũng như nghe tiếng của hai Ngài.

Đầu năm nay, trong khi đang công tác ở Châu Âu, tôi đã có cơ hội trở lại Zwickau. Buồn thay, ngôi giáo đường cũ thân yêu đó giờ không còn nữa. Nó đã bị phá bỏ cách đây nhiều năm để nhường chỗ cho một tòa nhà chung cư lớn.

Điều Gì Là Vĩnh Cửu và Điều Gì Là Không?

Tôi thừa nhận rằng thật là buồn khi biết rằng tòa nhà thân yêu này trong thời thơ ấu của tôi giờ chỉ còn là kỷ niệm. Đó là một tòa nhà thiêng liêng đối với tôi. Nhưng đó cũng chỉ là một tòa nhà mà thôi.

Ngược lại, chứng ngôn thiêng liêng mà tôi nhận được từ Đức Thánh Linh cách đây nhiều năm vẫn còn. Thật ra, chứng ngôn đó đã trở nên mạnh mẽ hơn. Những điều tôi học được khi còn trẻ về các nguyên tắc cơ bản của phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô đã trở thành nền tảng vững chắc trong suốt cuộc đời của tôi. Sự kết nối giao ước mà tôi đã tạo dựng với Cha Thiên Thượng và Con Trai Yêu Dấu của Ngài vẫn còn ở với tôi—rất lâu sau khi ngôi giáo đường Zwickau bị phá bỏ và các ô cửa sổ kính màu bị mất.

Chúa Giê Su phán: “Trời đất sẽ qua, nhưng lời ta nói chẳng bao giờ qua đi.”

“Dầu núi dời, dầu đổi chuyển, nhưng lòng nhơn từ ta đối với người chẳng dời khỏi người, lời giao ước bình an của ta chẳng chuyển, Đức Giê Hô Va phán vậy.”

Một trong những điều quan trọng nhất chúng ta có thể học được trong cuộc sống này là sự khác biệt giữa điều gì là vĩnh cửu và điều gì là không. Một khi chúng ta hiểu được điều đó, thì mọi thứ đều thay đổi—các mối quan hệ của chúng ta, những lựa chọn chúng ta đưa ra, cách chúng ta đối xử với mọi người.

Việc biết được điều gì là vĩnh cửu và điều gì

key to growing a testimony of Jesus Christ and His Church.

Don't Mistake the Branches for the Roots

The restored gospel of Jesus Christ, as the Prophet Joseph Smith taught, “embrace[s] all, and every item of truth.” But that doesn’t mean that all truth is of equal value. Some truths are core, essential, at the root of our faith. Others are appendages or branches—valuable, but only when they are connected to the fundamentals.

The Prophet Joseph also said, “The fundamental principles of our religion are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ, that He died, was buried, and rose again the third day, and ascended into heaven; and all other things which pertain to our religion are only appendages to it.”

In other words, Jesus Christ and His atoning sacrifice are the root of our testimony. All other things are branches.

This is not to say that the branches are unimportant. A tree needs branches. But as the Savior told His disciples, “The branch cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine.” Without a connection to the Savior, to the nourishment found in the roots, a branch withers and dies.

When it comes to nourishing our testimonies of Jesus Christ, I wonder if we sometimes mistake the branches for the roots. This was the mistake Jesus observed in the Pharisees of His day. They paid so much attention to the relatively minor details of the law that they ended up neglecting what the Savior called “the weightier matters”—fundamental principles like “justice and mercy and faith.”

If you want to nourish a tree, you don’t splash water on the branches. You water the roots. Similarly, if you want the branches of your testimony to grow and bear fruit, nourish the roots. If you are uncertain about a particular doctrine or practice or element of Church history, seek clarity with faith in Jesus Christ. Seek to understand His sacrifice for you, His love

là không chính là bí quyết để phát triển chứng ngôn về Chúa Giê Su Kỵ Tô và Giáo Hội của Ngài.

Đừng Nhầm Lẫn Nhánh Cây với Gốc Rễ

Phúc âm phục hồi của Chúa Giê Su Kỵ Tô, như Tiên Tri Joseph Smith đã dạy, “bao gồm tất cả, và mọi lẽ thật.” Nhưng điều đó không có nghĩa là mọi lẽ thật đều có giá trị như nhau. Một số lẽ thật là cốt lõi, thiết yếu, là gốc rễ của đức tin chúng ta. Những lẽ thật khác là phần phụ hoặc nhánh cây—có giá trị, nhưng chỉ khi nào chúng được kết nối với nền tảng.

Tiên Tri Joseph Smith cũng nói: “Các nguyên tắc cơ bản của tôn giáo chúng ta là chứng ngôn của Các Sứ Đồ và Các Vị Tiên Tri về Chúa Giê Su Kỵ Tô rằng Ngài đã chết, được chôn cất, và sống lại vào ngày thứ ba, và thăng lên trời; và tất cả những điều khác liên quan đến tôn giáo của chúng ta chỉ là phần phụ vào chứng ngôn đó mà thôi.”

Nói cách khác, Chúa Giê Su Kỵ Tô và sự hy sinh chuộc tội của Ngài là gốc rễ chứng ngôn của chúng ta. Tất cả những điều khác đều là nhánh cây.

Điều này không phải nói nhánh cây là không quan trọng. Một cái cây cần có nhánh. Nhưng như Đấng Cứu Rỗi đã phán với các môn đồ của Ngài: “Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được.” Nếu không có sự kết nối với Đấng Cứu Rỗi, với nguồn dinh dưỡng được tìm thấy trong gốc rễ, thì nhánh cây sẽ héo và chết.

Khi nói đến việc nuôi dưỡng chứng ngôn của chúng ta về Chúa Giê Su Kỵ Tô, tôi tự hỏi liệu đôi khi chúng ta có nhầm lẫn giữa nhánh cây với gốc rễ không. Đây là điều sai lầm mà Chúa Giê Su đã nhận thấy nơi những người Pha Ri Si vào thời của Ngài. Họ quá chú ý đến những chi tiết tương đối nhỏ của luật pháp đến nỗi cuối cùng họ đã sao lãng điều mà Đấng Cứu Rỗi gọi là “những điều hệ trọng hơn hết”—các nguyên tắc cơ bản như “sự công bình, thương xót và trung tín.”

Nếu muốn nuôi dưỡng một cái cây, thì anh chị em không tưới nước vào nhánh. Anh chị em tưới nước cho rễ. Tương tự như vậy, nếu anh chị em muốn các nhánh chứng ngôn của mình phát triển và kết trái, thì hãy nuôi dưỡng gốc rễ. Nếu anh chị em còn ngờ vực về một giáo lý, lối thực hành hoặc yếu tố cụ thể nào đó của lịch sử Giáo Hội, thì hãy tìm kiếm sự rõ ràng bằng đức tin nơi

for you, His will for you. Follow Him in humility. The branches of your testimony will draw strength from your deepening faith in Heavenly Father and His Beloved Son.

For example, if you want a stronger testimony of the Book of Mormon, focus on its witness of Jesus Christ. Notice how the Book of Mormon testifies of Him, what it teaches about Him, and how it invites and inspires you to come unto Him.

If you're seeking a more meaningful experience in Church meetings or in the temple, try looking for the Savior in the sacred ordinances we receive there. Find the Lord in His holy house.

If you ever feel burned out or overwhelmed by your Church calling, try refocusing your service on Jesus Christ. Make it an expression of your love for Him.

Nourish the roots, and the branches will grow. And in time, they will bear fruit.

Rooted and Built Up in Him

Strong faith in Jesus Christ doesn't happen overnight. No, in this mortal world, it's the thorns and thistles of doubt that grow spontaneously. The healthy, fruitful tree of faith requires intentional effort. And a vital part of that effort is making sure we are firmly rooted in Christ.

For example: At first, we may be drawn to the Savior's gospel and Church because we are impressed by the friendly members or by the kind bishop or the clean looks of the chapel. These circumstances are certainly important to grow the Church.

Nevertheless, if the roots of our testimony never grow deeper than that, what will happen when we move to a ward that meets in a less impressive building, with members who aren't so friendly, and the bishop says something that offends us?

Another example: Doesn't it seem reasonable

Chúa Giê Su Kỵ Tô. Hãy cố gắng hiểu sự hy sinh của Ngài dành cho anh chị em, tình yêu thương của Ngài dành cho anh chị em, ý muốn của Ngài dành cho anh chị em. Hãy noi theo Ngài trong sự khiêm nhường. Các nhánh chứng ngôn của anh chị em sẽ lấy sức mạnh từ đức tin ngày càng gia tăng của anh chị em nơi Cha Thiên Thượng và Con Trai Yêu Dấu của Ngài.

Ví dụ, nếu anh chị em muốn có một chứng ngôn vững mạnh hơn về Sách Mặc Môn, thì hãy tập trung vào lời chứng của sách này về Chúa Giê Su Kỵ Tô. Hãy lưu ý cách mà Sách Mặc Môn làm chứng về Ngài, những gì mà sách này dạy về Ngài và cách mà sách này mời gọi và soi dẫn cho anh chị em đến cùng Ngài.

Nếu anh chị em đang tìm kiếm một kinh nghiệm có ý nghĩa hơn trong các buổi họp của Giáo Hội hoặc trong đền thờ, thì hãy thử tìm kiếm Đấng Cứu Rỗi trong các giáo lễ thiêng liêng mà chúng ta nhận được ở đó. Tìm kiếm Chúa trong ngôi nhà thánh của Ngài.

Nếu anh chị em cảm thấy mệt mỏi hoặc choáng ngợp trước chức vụ kêu gọi của mình trong Giáo Hội, thì hãy thử tập trung sự phục vụ của mình vào Chúa Giê Su Kỵ Tô. Hãy biến chức vụ kêu gọi này thành sự thể hiện tình yêu mến của anh chị em dành cho Ngài.

Nuôi dưỡng gốc rễ thì nhánh cây sẽ mọc. Và cuối cùng, chúng sẽ kết trái.

Châm Rễ và Lập Nền trong Ngài

Đức tin vững mạnh nơi Chúa Giê Su Kỵ Tô không phải một sớm một chiều mà đến. Không phải, trên trần thế này, chính những gai nhọn và cây kế của sự ngờ vực mới ngẫu nhiên mọc lên. Cây đức tin khỏe mạnh và sai trái đòi hỏi nỗ lực có chủ đích. Và một phần thiết yếu của nỗ lực đó là chắc chắn rằng chúng ta bám rễ vững chắc vào Đấng Kỵ Tô.

Ví dụ: Lúc đầu, chúng ta có thể được thu hút bởi phúc âm của Đấng Cứu Rỗi và Giáo Hội vì chúng ta có ấn tượng bởi các tín hữu thân thiện hoặc bởi vị giám trợ tử tế hay bề ngoài tươi tắn của ngôi giáo đường. Những hoàn cảnh này chắc chắn là rất quan trọng để phát triển Giáo Hội.

Tuy nhiên, nếu gốc rễ chứng ngôn của chúng ta không bao giờ gia tăng cao hơn thế, thì điều gì sẽ xảy ra khi chúng ta chuyển đến một tiểu giáo khu nhóm họp trong một tòa nhà kém nguy nga hơn, với các tín hữu không thân thiện lắm, và vị giám trợ nói điều gì đó làm phật lòng chúng ta?

Một ví dụ khác: Đường như có hợp lý không

to hope that if we keep the commandments and are sealed in the temple, we will be blessed with a large, happy family with bright, obedient children, all of whom stay active in the Church, serve missions, sing in the ward choir, and volunteer to help clean the meetinghouse every Saturday morning?

I certainly hope that all of us will see this in our lives. But what if it doesn't happen? Will we stay bound to the Savior regardless of circumstances—trusting Him and His timing?

We must ask ourselves: Is my testimony based on what I hope to happen in my life? Is it dependent on the actions or attitudes of others? Or is it firmly founded on Jesus Christ, “rooted and built up in him,” regardless of life's changing circumstances?

Traditions, Habits, and Faith

The Book of Mormon tells of a people who “were strict in observing the ordinances of God.” But then a skeptic named Korihor came along, mocking the Savior's gospel, calling it the “foolish” and “silly traditions of their fathers.” Korihor led “away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness.” But others he could not deceive, because to them, the gospel of Jesus Christ was much more than a tradition.

Faith is strong when it has deep roots in personal experience, personal commitment to Jesus Christ, independent of what our traditions are or what others may say or do.

Our testimony will be tested and tried. Faith is not faith if never tested. Faith is not strong if never opposed. So don't despair if you have trials of faith or unanswered questions.

We should not expect to understand everything before we act. That is not faith. As Alma taught, “Faith is not to have a perfect knowledge of things.” If we wait to act until all of our questions are answered, we severely limit the good we

để hy vọng rằng nếu tuân giữ các lệnh truyền và được làm lễ gắn bó trong đền thờ thì chúng ta sẽ được ban phước với một gia đình đông con, hạnh phúc, với những đứa con thông minh ngoan ngoãn, tất cả chúng đều tích cực trong Giáo Hội, phục vụ truyền giáo, hát trong ca đoàn tiểu giáo khu và tình nguyện giúp dọn dẹp nhà hội vào mỗi sáng thứ Bảy?

Tôi chắc chắn hy vọng rằng tất cả chúng ta sẽ thấy điều này trong cuộc sống của chúng ta. Nhưng nếu điều này không xảy ra thì sao? Chúng ta vẫn sẽ tiếp tục gắn bó với Đấng Cứu Rỗi bất kể hoàn cảnh nào đi nữa—tin cậy Ngài và kỳ định của Ngài không?

Chúng ta phải tự hỏi: Chứng ngôn của tôi có dựa trên những gì tôi hy vọng sẽ xảy ra trong cuộc sống của mình không? Liệu nó có tùy thuộc vào hành động hay thái độ của người khác không? Hoặc nó có được xây đắp vững chắc trên Chúa Giê Su Ky Tô, “châm rễ và lập nền trong Ngài,” bất kể hoàn cảnh thay đổi của cuộc sống không?

Truyền Thống, Thói Quen và Đức Tin

Sách Mác Môn kể về một dân tộc đã “nghiêm chỉnh tuân theo các giáo lễ của Thượng Đế.” Nhưng rồi một kẻ hoài nghi tên là Cô Ri Ho đã đến, chế giễu phúc âm của Đấng Cứu Rỗi, gọi đó là “những truyền thống điên rồ” và “ngớ ngẩn của tổ phụ họ.” Cô Ri Ho đã dẫn dắt “trái tim của nhiều người đi lạc hướng, khiến họ trở nên cao ngạo trong các điều tà ác của họ.” Nhưng hẳn không thể lừa dối những người khác, vì đối với họ, phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô còn quan trọng hơn cả một truyền thống.

Đức tin trở nên vững mạnh khi nó bén rễ sâu trong kinh nghiệm cá nhân, sự cam kết cá nhân với Chúa Giê Su Ky Tô, không phụ thuộc vào truyền thống của chúng ta là gì hoặc những gì người khác có thể nói hoặc làm.

Chứng ngôn của chúng ta sẽ được thử thách và trắc nghiệm. Đức tin không phải là đức tin nếu không bao giờ được thử thách. Đức tin không vững mạnh nếu không bao giờ bị chống đối. Vì vậy, đừng tuyệt vọng nếu anh chị em gặp thử thách về đức tin hoặc những thắc mắc chưa được giải đáp.

Chúng ta không nên kỳ vọng hiểu được mọi việc trước khi hành động. Đó không phải là đức tin. Như An Ma đã dạy: “Đức tin không phải là sự hiểu biết hoàn toàn về những sự việc.” Nếu đợi cho đến khi tất cả các thắc mắc của mình được

can accomplish, and we limit the power of our faith.

Faith is beautiful because it persists even when blessings don't come as hoped for. We can't see the future, we don't know all the answers, but we can trust Jesus Christ as we keep moving forward and upward because He is our Savior and Redeemer.

Faith endures the trials and the uncertainties of life because it is firmly rooted in Christ and His doctrine. Jesus Christ, and our Father in Heaven who sent Him, together constitute the one undeviating, perfectly reliable object of our trust.

A testimony is not something that you build once and it stands forever. It's more like a tree that you nourish constantly. Planting the word of God in your heart is only the first step. Once your testimony starts to grow, then the real work begins! That's when you "nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit." It takes "great diligence" and "patience with the word." But the Lord's promises are sure: "Ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you."

My dear brothers and sisters, my dear friends, there's a part of me that misses the old Zwickau chapel and its stained-glass windows. But over the past 75 years, Jesus Christ has led me on a journey through life that is more thrilling than I could ever have imagined. He has comforted me in my afflictions, helped me to recognize my weaknesses, healed my spiritual wounds, and nourished me in my growing faith.

It is my sincere prayer and blessing that we will constantly nourish the roots of our faith in the Savior, in His doctrine, and in His Church. Of this I testify in the sacred name of our Savior, our Redeemer, our Master—in the name of Jesus Christ, amen.

giải đáp rồi mới hành động thì chúng ta sẽ giới hạn nghiêm trọng những điều tốt đẹp mà chúng ta có thể hoàn thành và chúng ta sẽ giới hạn quyền năng đức tin của mình.

Đức tin rất tuyệt vời vì nó vẫn tồn tại ngay cả khi các phước lành không đến như ước mong. Chúng ta không thể nhìn thấy tương lai, chúng ta không biết hết mọi câu trả lời, nhưng chúng ta có thể tin cậy Chúa Giê Su Kỵ Tô khi chúng ta tiếp tục tiến triển vì Ngài là Đấng Cứu Rỗi và Đấng Cứu Chuộc của chúng ta.

Đức tin chịu đựng những thử thách và bấp bênh của đời sống vì nó được bén rễ vững chắc nơi Đấng Kỵ Tô và giáo lý của Ngài. Chúa Giê Su Kỵ Tô cùng Cha Thiên Thượng là Đấng đã gửi Ngài đến, tạo ra một mẫu mực kiên định, hoàn toàn đáng tin cậy.

Chúng ngôn không phải là điều mà anh chị em xây đắp một lần và nó sẽ tồn tại vĩnh viễn. Nó giống như một cái cây mà anh chị em nuôi dưỡng liên tục. Việc gieo lời của Thượng Đế vào lòng anh chị em chỉ là bước đầu tiên. Một khi chúng ngôn của anh chị em bắt đầu phát triển, thì công việc thực sự bắt đầu! Đó là lúc anh chị em "nuôi dưỡng cây này một cách hết sức cẩn thận, để cho nó mọc rễ, và lớn lên, và sau này nó sẽ sinh ra trái." Nó cần "sự chuyên tâm lớn lao" và "lòng kiên nhẫn trong việc nuôi dưỡng lời của Thượng Đế." Nhưng những lời hứa của Chúa là chắc chắn: "Các người sẽ gặt hái được phần thưởng của đức tin, sự chuyên tâm, sự kiên nhẫn và sự nhịn nhục, trong khi chờ đợi cây ấy sinh ra trái cho mình."

Anh chị em và các bạn thân mến, có một phần trong tôi thương nhớ ngôi giáo đường cũ ở Zwickau và những ô cửa sổ kính màu của nó. Nhưng trong 75 năm qua, Chúa Giê Su Kỵ Tô đã đưa dẫn tôi trên một hành trình qua cuộc sống thú vị hơn tôi từng tưởng tượng. Ngài đã an ủi tôi trong những lúc tôi đau buồn, giúp tôi nhận ra yếu điểm của tôi, chữa lành vết thương thuộc linh và nuôi dưỡng tôi trong đức tin ngày càng gia tăng của tôi.

Tôi chân thành cầu nguyện và chúc phúc rằng chúng ta sẽ liên tục nuôi dưỡng gốc rễ đức tin của mình nơi Đấng Cứu Rỗi, nơi giáo lý của Ngài và nơi Giáo Hội của Ngài. Tôi làm chứng về điều này trong thánh danh của Đấng Cứu Rỗi, Đấng Cứu Chuộc, Đức Thầy của chúng ta—trong tôn danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men.